

ตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งศูนย์อนามัยฯ มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๑๔.๐๗/๕๑๒ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๕ รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง และมอบหมายให้นางสาวศิริพร พูลทอง ตำแหน่งนิติกร เข้าชี้แจงในที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ครั้งที่ ๕๐-๔/๒๕๖๕ เมื่อวันอังคารที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๕

ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการเลี้ยงและเพาะพันธุ์ไก่ชนไว้ในบริเวณบ้านพักอาศัย ถูกร้องเรียนจากประชาชนที่อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงว่าได้รับความเดือดร้อนรำคาญจากปัญหากลิ่นเหม็นและเสียงรบกวนจากการเลี้ยงไก่จำนวนมาก เจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลัญบุรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ลงพื้นที่ตรวจสอบและมีบันทึกการตรวจด้านการสาธารณสุขพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข แจ้งให้ผู้อุทธรณ์หามาตรการป้องกันควบคุมเหตุรำคาญจากการเลี้ยงไก่ โดยให้ลดจำนวนไก่ลง จากเดิมเลี้ยงไว้จำนวน ๓๐ ตัว ให้เหลือเพียง ๕ - ๖ ตัว เนื่องจากเป็นชุมชนบ้านพักอาศัย และจัดหาสถานที่เลี้ยงไก่ใหม่ให้ถูกสุขลักษณะได้มาตรฐาน ห่างจากชุมชน ทำความสะอาดสถานที่เลี้ยงไก่สม่ำเสมอ ไม่ให้สกปรกส่งกลิ่นเหม็นรบกวนต่อไปได้ โดยให้ดำเนินการภายใน ๓๐ วัน เจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลัญบุรีได้ติดตามผลการดำเนินการแก้ไขกรณีปัญหาเหตุรำคาญ รวมถึงมีข้อตกลงระหว่างผู้อุทธรณ์และเจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลัญบุรี โดยมีเงื่อนไขว่าภายในสิ้นปีจะย้ายไก่ทั้งหมดออกจากหมู่บ้าน วันที่ ๖ มกราคม ๒๕๖๕ ศูนย์ดำรงธรรมอำเภอัญบุรีได้รับเรื่องร้องเรียนจากผู้อาศัยบริเวณใกล้เคียงว่า ผู้อุทธรณ์ยังไม่ดำเนินการย้ายไก่ ยังได้รับผลกระทบจากกลิ่นเหม็นและเสียงดังรบกวนจากการเลี้ยงไก่อยู่ วันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๖๕ เจ้าหน้าที่เทศบาลร่วมกับเจ้าหน้าที่งานสัตวแพทย์ศูนย์ดำรงธรรมอำเภอัญบุรี และเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรัญบุรี ได้ลงพื้นที่ตรวจสอบพบว่า ผู้อุทธรณ์ยังเลี้ยงไก่จำนวน ๑๖ ตัว ยังเกินจำนวนที่ตกลงไว้จำนวน ๖ ตัว ขณะไก่ชนส่งเสียงดังรบกวนผู้อาศัยบริเวณใกล้เคียง เป็นเหตุรำคาญตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม สั่งให้ปรับปรุงแก้ไขและระงับเหตุรำคาญ โดยการจัดสถานที่เลี้ยงไก่/บริเวณเลี้ยงไก่ ให้ห่างจากขอบกำแพงบ้านพักอาศัยใกล้เคียงออกไปอีก ๒๐ เมตร เพื่อลดเสียงดังรบกวน ทำความสะอาดสถานที่เลี้ยงไก่สม่ำเสมอ ไม่ให้สกปรกส่งกลิ่นเหม็นรบกวน กำหนดให้ดำเนินการภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ทราบคำสั่ง

ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจคำสั่ง ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ขอให้ทบทวนคำสั่งและทุเลาการบังคับตามคำสั่ง มีประเด็นโต้แย้งสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์พักอาศัยอยู่ซึ่งอยู่ตรงข้ามกับบ้านของผู้ร้องเรียน เพาะพันธุ์ไก่ชนเป็นอาชีพเสริม และได้ลดจำนวนการเลี้ยงไก่ลงเป็นที่เรียบร้อยแล้ว จากเดิม ๓๐ ตัว ได้ลดเหลือไก่ชนที่เลี้ยงจำนวน ๑๖ ตัว มีไก่หลายช่วงวัยทั้งแม่ไก่และลูกไก่ด้วย โดยไก่ที่เพิ่มมาเนื่องจากแม่ไก่ได้ออกลูกไก่ทำให้มีปริมาณไก่เพิ่มขึ้นอีก และไก่ส่วนใหญ่ยังไม่สามารถขันส่งเสียงได้ โดยทั่วไปเสียงขันตามธรรมชาติโดยเฉพาะเสียงไก่ขันเป็นเรื่องปกติธรรมดาที่เกิดขึ้นได้ ซึ่งได้สอบถามประชาชนบ้านหลังที่ติดกันและบริเวณใกล้เคียง แต่ละหลังยอมรับว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดาไม่เป็นเหตุรำคาญแต่อย่างใด ทั้งนี้ผู้อุทธรณ์เห็นว่าไก่จำนวน ๑๖ ตัว ไม่ได้มีจำนวนที่มากเกินไปจนสมควรจนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ยังไม่ถึงขนาดเป็นเหตุรำคาญ ทั้งนี้ ในการตรวจสอบข้อเท็จจริงไม่ได้ตรวจสอบการวัดเสียงดังของไก่ชนเพื่อเปรียบเทียบเกณฑ์มาตรฐานตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ การร้องเรียนเกิดจากบ้านเพียง ๑ หลังที่อยู่ตรงข้ามเท่านั้น ซึ่งผู้ร้องเรียนได้บุกรุกเข้ามาในพื้นที่สถานที่เลี้ยงไก่ของผู้อุทธรณ์โดยไม่ได้รับอนุญาต และเข้ามาในขณะที่ผู้อุทธรณ์ไม่อยู่ ตั้งใจเข้ามาก่อวุ่นในบริเวณสถานที่เลี้ยงไก่เป็นเหตุให้ไก่ตกใจและส่งเสียงร้องไปตาม ๆ กัน ถือเป็นความตั้งใจให้ไก่ส่งเสียงร้องหรือขันและทำการบันทึกเสียงไก่ไว้ร้องเรียน การจัดสถานที่เลี้ยงไก่ให้ห่างจากขอบกำแพงบ้านพักอาศัยใกล้เคียงออกไปอีกประมาณ ๒๐ เมตร ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถขยับออกไปได้เนื่องจากเป็นพื้นที่ค่อนข้างรก ไม่ได้ติดรั้วรอบ อาจเป็นเหตุให้สัตว์เลี้ยงถูก

หรือสัตว์ร้ายอื่น ๆ เข้ามาทำร้าย และอาจเป็นเหตุให้สัตว์เลี้ยงสูญหายจากเหตุลักษณะไม่ได้เช่นกัน เรื่องการทำความสะอาดสถานที่เลี้ยงไก่โดยปกติทำเป็นประจำอยู่แล้วปราศจากการส่งกลิ่นเหม็นรบกวนใด ๆ ทั้งสิ้น

เจ้าพนักงานท้องถิ่นชี้แจงแก่ผู้ทรรณ์ สรุปความได้ว่า ๑) เจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลธัญบุรี ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงและติดตามผลการแก้ไขปัญหาเหตุรำคาญจากการเลี้ยงไก่ของผู้ทรรณ์มาเป็นระยะเวลาหนึ่ง จนกระทั่งได้ออกคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ แจ้งให้ผู้ทรรณ์ปรับปรุงแก้ไขปัญหาด้วยการลดจำนวนไก่จากเดิมเลี้ยงไว้จำนวน ๓๐ ตัว ให้ลดลงเหลือ ๕ - ๖ ตัว ซึ่งผู้ทรรณ์ได้รับคำสั่งและสามารถได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามคำสั่งดังกล่าวได้ ๒) ผู้ทรรณ์ได้นำไก่มาเลี้ยงเพิ่มอีก ทำให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับหนังสือจากศูนย์ดำรงธรรมอำเภอธัญบุรี ให้ลงพื้นที่ร่วมตรวจสอบข้อเท็จจริง เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๖๕ คณะเจ้าหน้าที่ได้เจรจาไกล่เกลี่ยจนได้ข้อตกลงร่วมกันทั้งสองฝ่ายเพื่อยุติปัญหาเหตุรำคาญคือ ให้จัดหาสถานที่เลี้ยงไก่/บริเวณเลี้ยงไก่ให้ห่างจากขอบกำแพงบ้านพักอาศัยใกล้เคียงออกไปอีกประมาณ ๒๐ เมตร เพื่อลดเสียงดังรบกวน เมื่อได้ข้อตกลงร่วมกันทั้งสองฝ่ายแล้วเจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงมีคำสั่งให้ผู้ทรรณ์ปรับปรุงแก้ไขดังกล่าว ๓) วันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ เจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลธัญบุรีได้ติดตามตรวจสอบผลการแก้ไขปัญหาดุเหตุรำคาญจากการเลี้ยงสัตว์ (ไก่) พบว่า ผู้ทรรณ์ได้ลดจำนวนไก่เหลือ ๑๐ ตัว และมีเล้าติดกันอีกจำนวน ๓ ตัว โดยผู้ทรรณ์แจ้งว่าเป็นของเพื่อนบ้าน แต่ยังไม่เคลื่อนย้ายสถานที่เลี้ยงไก่ออกห่างจากขอบกำแพงบ้านพักอาศัยใกล้เคียงตามคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ ปท ๕๒๖๐๔/๗๒ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๕ แต่อย่างใด

เจ้าหน้าที่ศูนย์อนามัยที่ ๔ สระบุรี กรมอนามัย ได้ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๕ พบว่า สถานที่เลี้ยงไก่ของผู้ทรรณ์ตั้งอยู่ในหมู่บ้านจัดสรร มีลักษณะเป็นบ้านเดี่ยว ๒ ชั้น อยู่บริเวณท้ายซอยของหมู่บ้าน บริเวณที่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญอยู่ทางด้านทิศใต้ของตัวบ้าน ถัดจากรั้วบ้านของผู้ทรรณ์เป็นพื้นที่โล่งแจ้ง ใช้เป็นพื้นที่สำหรับเลี้ยงไก่และปลูกต้นไม้ล้อมรอบ บ้านของผู้ร้องเรียนมีระยะห่างประมาณ ๓ เมตร จากบ้านผู้ทรรณ์ทางด้านทิศตะวันตก อยู่ฝั่งตรงข้ามกับบ้านผู้ทรรณ์ และด้านทิศเหนือมีบ้านพักอาศัยประมาณ ๕๐ หลังคาเรือน จากการสอบถามผู้ร้องเรียนแจ้งว่าได้รับผลกระทบจากการเลี้ยงไก่ชนเรื่องเสียงดังรบกวนในช่วงเช้าและกลางวันที่เป็นช่วงเวลาพักผ่อนและต้องตื่นทุกครั้งขณะที่มีเสียงไก่ขันในช่วงเวลากลางวัน โดยผู้ร้องเรียนยินยอมให้สามารถเลี้ยงไก่ได้เพียงจำนวน ๑๕ ตัว และต้องเลี้ยงไก่ห่างจากขอบกำแพงบ้านพักอาศัยที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงระยะประมาณ ๒๐ เมตร เพื่อลดระดับเสียงดังรบกวน การสอบถามประชาชนผู้อยู่อาศัยบริเวณรอบที่เกิดเหตุให้ข้อมูลว่าไม่ได้รับผลกระทบจากการเลี้ยงไก่ชนเพราะไก่ไม่ได้ส่งเสียงดังตลอดทั้งวันและระดับเสียงไม่ดังมากจนทำให้เกิดผลกระทบ เจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบพบว่า ผู้ทรรณ์เข้าบ้านในหมู่บ้านทรัพย์ธานี ๒ เป็นเวลามากกว่า ๑๐ ปี ประกอบอาชีพเสริมเพาะพันธุ์และซื้อขายไก่ชน โดยเฉลี่ยขายเดือนละ ๒ ตัว และบางครั้งรับซื้อไก่ชนเพื่อนำมาเพาะพันธุ์ ซึ่งแต่เดิมเคยเลี้ยง ๓๐ ตัว หลังจากถูกร้องเรียนได้ลดจำนวนไก่ที่เลี้ยงเหลือประมาณ ๑๕ ตัว ในปัจจุบันมีไก่ทั้งหมด ๑๓ ตัว แบ่งเป็นตัวผู้ ๗ ตัว และตัวเมีย ๔ ตัว ลูกไก่ ๒ ตัว ในขณะที่ตรวจสอบบริเวณที่เลี้ยงไก่ประมาณ ๓๐ นาที ได้ยินเสียงไก่ขัน จำนวน ๒ ตัว ประมาณ ๔ ครั้ง และตรวจสอบบริเวณบ้านของผู้ร้องเรียนประมาณ ๒๐ นาที ได้ยินเสียงไก่ขัน ประมาณ ๓ ครั้ง ส่วนกรณีเรื่องกลิ่นเหม็นของมูลไก่ ขณะตรวจสอบไม่มีกลิ่นเหม็นทั้งในบริเวณที่เลี้ยงไก่และบริเวณบ้านพักอาศัยของผู้ร้องเรียน เนื่องจากผู้ทรรณ์จะเก็บมูลไก่ทุกวันและนำไปหมักเป็นปุ๋ยใส่ต้นไม้ ส่วนมาตรการที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดให้จัดบริเวณเลี้ยงไก่ให้ห่างจากขอบกำแพงบ้านพักอาศัยใกล้เคียงประมาณ ๒๐ เมตร เพื่อลดเสียงดังรบกวน ซึ่งผู้ทรรณ์ไม่สามารถขยับออกไปได้เนื่องจากบริเวณที่ให้ย้ายเป็นพื้นที่ค่อนข้างรก มีหญ้าขึ้นปกคลุมตลอด อาจมีสัตว์เลื้อยคลานเข้ามากินไก่ของผู้ทรรณ์ได้ คณะผู้ตรวจสอบพบว่ามาตรการดังกล่าวเป็นข้อตกลงของศูนย์ดำรงธรรมอำเภอธัญบุรีที่ให้ไว้

กับผู้ร้องเรียน...

กับผู้ร้องเรียนและผู้อุทธรณ์เพื่อให้เหตุร้องเรียนยุติลง ซึ่งผู้ตรวจสอบเห็นว่าการทำตามมาตรการดังกล่าวสามารถช่วยลดระดับเสียงลงได้ในระดับหนึ่งและผู้อุทธรณ์สามารถย้ายโกไปเลี้ยงในตำแหน่งนั้นได้เพราะมีเล้าไก่อยู่ในบริเวณที่ให้ย้ายไป แต่เล้าไกดังกล่าวผู้อุทธรณ์แจ้งว่าไม่ใช่ของผู้อุทธรณ์เป็นของบุคคลอื่นที่นำมาฝากเลี้ยงไว้กับผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้พิจารณาจากเอกสารหลักฐานที่ได้รับ รวมถึงรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของศูนย์อนามัยที่ ๔ สระบุรี กรมอนามัย แล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์เลี้ยงและเพาะพันธุ์ไก่ชนไว้เพื่อจำหน่ายในบริเวณบ้านเลขที่ ๑๐๓/๑๕๖ หมู่ที่ ๓ หมู่บ้านทรัพย์ธานี ๒ ตำบลลำผัดกุด อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี ผู้ร้องเรียนจากประชาชนที่อยู่อาศัยใกล้เคียงว่าก่อความเดือดร้อนรำคาญจากกลิ่นเหม็นและเสียงรบกวนจากการเลี้ยงไก่จำนวนมากของผู้อุทธรณ์ เจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลธัญบุรี ศูนย์ดำรงธรรมอำเภอธัญบุรี ได้ลงพื้นที่ตรวจสอบหลายครั้งพบว่า ผู้อุทธรณ์เลี้ยงไก่ในบริเวณที่ติดกับบ้านพักอาศัย ห่างจากบ้านผู้ร้องเรียนประมาณ ๑๐ เมตร ในวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๖๕ เจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลธัญบุรีและเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรธัญบุรี ได้ลงพื้นที่ตรวจสอบติดตามการดำเนินการแก้ไขกรณีร้องเรียนจากการเลี้ยงไก่ของผู้อุทธรณ์พบว่าผู้อุทธรณ์ยังเลี้ยงไก่จำนวน ๑๖ ตัว ไว้บริเวณติดกับกำแพงบ้าน มีจำนวนเกินกว่าที่ตกลงกันไว้ ก่อให้เกิดกลิ่นเหม็นและไก่ชนส่งเสียงดังรบกวนผู้อาศัยบริเวณใกล้เคียง เจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบได้นำให้ผู้อุทธรณ์หามาตรการป้องกันและควบคุมปัญหาเหตุรำคาญจากการเลี้ยงไก่คือ ให้จัดสถานที่เลี้ยงไก่/บริเวณเลี้ยงไก่ให้ห่างจากขอบกำแพงบ้านพักอาศัยใกล้เคียงออกไปอีกประมาณ ๒๐ เมตร ทำความสะอาดสถานที่เลี้ยงอย่างสม่ำเสมอไม่ให้มีกลิ่นเหม็นรบกวน ศูนย์อนามัยที่ ๔ สระบุรี กรมอนามัย ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงพบว่า บริเวณที่ใช้เลี้ยงไก่มีสภาพแวดล้อมเป็นหมู่บ้านจัดสรร ตั้งอยู่บริเวณท้ายซอยของหมู่บ้าน ถัดจากรั้วบ้านของผู้อุทธรณ์เป็นพื้นที่โล่งแจ้ง ใช้เป็นพื้นที่สำหรับเลี้ยงไก่และปลูกต้นไม้ล้อมรอบ ปัจจุบันมีไก่ทั้งหมด ๑๓ ตัว ขณะตรวจสอบบริเวณที่เลี้ยงไก่เป็นเวลาประมาณ ๓๐ นาที มีเสียงไก่ขัน จำนวน ๒ ตัว ประมาณ ๔ ครั้ง และตรวจสอบบริเวณบ้านของผู้ร้องเรียนเป็นเวลาประมาณ ๒๐ นาที มีเสียงไก่ขันประมาณ ๓ ครั้ง ไม่มีกลิ่นเหม็นจากมูลไก่ทั้งในบริเวณที่เลี้ยงไก่และบริเวณบ้านพักอาศัยของผู้ร้องเรียน ส่วนมาตรการที่กำหนดให้จัดบริเวณเลี้ยงไก่ห่างจากขอบกำแพงบ้านพักอาศัยใกล้เคียงประมาณ ๒๐ เมตร ผู้อุทธรณ์ยังมิได้ขยับออกไป

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ตรวจพิจารณาเอกสารหลักฐาน รวมถึงกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว มีประเด็นอุทธรณ์ที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ในขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่ง การเลี้ยงไก่และเพาะพันธุ์ไก่ชนของผู้อุทธรณ์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อบัญญัติท้องถิ่น และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง จนก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญจนส่งผลกระทบต่อสุขภาพของผู้อาศัยบริเวณใกล้เคียง หรือไม่ อย่างไร

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า “เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัติท้องถิ่นตามมาตรา ๓๒ (๑) ใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการกิจการตามประเภทที่มีข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามมาตรา ๓๒ (๑) ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๕๖” เทศบัญญัติเทศบาลตำบลธัญบุรี เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๔ กำหนดว่า “ให้กิจการประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ต้องมีการควบคุมในเขตเทศบาลตำบลธัญบุรี กิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ (๑) การเลี้ยงสัตว์บก สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สัตว์เลื้อยคลาน หรือแมลง”

ข้อที่ ๕ กำหนดว่า “เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้ว ห้ามมิให้บุคคลใด ประกอบกิจการที่กำหนดไว้ในข้อ ๔ ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” กฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๒๒ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า “สถานประกอบกิจการใดที่การประกอบกิจการอาจก่อให้เกิดมลพิษทางเสียง มลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ มลพิษทางแสง มลพิษทางความร้อน มลพิษทางความสั่นสะเทือน ของเสียอันตราย หรือมีการใช้สารเคมี หรือวัตถุอันตรายจะต้องดำเนินการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานและผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง หรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุนั้น” เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทกิจการเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ การเลี้ยงไก่ชนหรือเพาะพันธุ์ไก่ชนไว้เพื่อจำหน่าย ถือได้ว่าการดำเนินการของผู้อุทธรณ์เป็นไปในลักษณะทางการค้า เข้าข่ายเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่เทศบาลตำบลธัญบุรีกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมในเขตพื้นที่ไว้แล้ว ผู้อุทธรณ์ต้องขอรับใบอนุญาตตามข้อ ๗ แห่งเทศบัญญัติเทศบาลตำบลธัญบุรี เรื่อง ควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๓ ประกอบกับมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จากรายงานข้อเท็จจริงพบว่า สถานที่เลี้ยงไก่ของผู้อุทธรณ์ตั้งอยู่ในสภาพแวดล้อมหมู่บ้านจัดสรร ซึ่งบริเวณที่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญอยู่ห่างจากบ้านผู้ร้องเรียนประมาณ ๑๐ เมตร ทางด้านทิศตะวันตก และทางด้านทิศเหนือมีบ้านพักอาศัยประมาณ ๕๐ หลังคาเรือน ขณะตรวจสอบที่บริเวณบ้านของผู้ร้องเรียนเป็นเวลาประมาณ ๒๐ - ๓๐ นาที ได้ยินเสียงไก่ขัน ๓ ครั้ง เป็นการรบกวนการนอนหลับพักผ่อน เสียงอาจทำให้ตื่นและทำให้การพักผ่อนไม่ต่อเนื่อง ประกอบกับผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพในลักษณะที่เป็นการค้าโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น จึงถือได้ว่าผู้อุทธรณ์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อบัญญัติท้องถิ่น และหลักเกณฑ์ วิธีการที่กำหนดไว้ และการประกอบกิจการอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อผู้อาศัยอยู่บริเวณข้างเคียงจริง ทั้งนี้ หากผู้อุทธรณ์ประสงค์ ประกอบกิจการเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ (ไก่) ในลักษณะที่เป็นการค้า จะต้องยื่นคำขอใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นด้วย

ประเด็นที่สอง คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือ ที่ ปท ๕๒๖๐๔/๗๒ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๔ อาศัยอำนาจมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ปรับปรุงแก้ไขและระงับเหตุรำคาญจากการเลี้ยงสัตว์ ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ในขณะออกคำสั่ง นายชัยวัฒน์ หลินวรรัตน์ ดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรี ปฏิบัติราชการแทนนายกเทศมนตรีตำบลธัญบุรี แต่ข้อเท็จจริงตามคำสั่งเทศบาลตำบลธัญบุรี ที่ ๑๖๓/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ เรื่อง มอบอำนาจให้รองนายกเทศมนตรีปฏิบัติราชการแทนนายกเทศมนตรีตำบลธัญบุรี กำหนดให้นายชัยวัฒน์ หลินวรรัตน์ ปฏิบัติราชการแทนนายกเทศมนตรีธัญบุรี ในการรับผิดชอบกำกับดูแลสำนักปลัดเทศบาล กองคลัง กองช่าง และกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม โดยไม่ปรากฏข้อความว่า มอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า คำสั่งทางปกครองออกโดยผู้ไม่มีหน้าที่ในเรื่องนั้น ตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังนั้น การออกคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ปรับปรุงแก้ไขและระงับเหตุรำคาญจากการเลี้ยงสัตว์ที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์ในครั้งนี้ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย อย่างไรก็ตาม เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการในลักษณะที่เป็นการค้าโดยไม่ได้รับอนุญาต ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขด้านสุขลักษณะที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อบัญญัติท้องถิ่น และกฎกระทรวง

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม วินิจฉัยให้เพิกถอนคำสั่งรองนายกเทศมนตรี ปฏิบัติราชการ
แทนนายกเทศมนตรีตำบลลัญจบุรี เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือ ที่ ปท ๕๒๖๐๔/๗๒ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๔

✓

รองอธิบดีกรมอนามัย

กรรมการและเลขานุการ

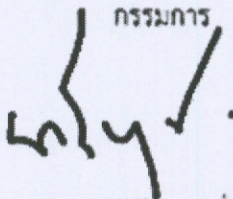
ทำหน้าที่ประธานกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

ลายมือชื่อกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

(นายพิทยา ปราโมทย์วรพันธุ์)

ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ

(นางสาวนารีนุช กลั่นแก้ว)

ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง

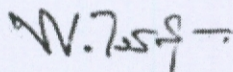
กรรมการ

(นายณรงค์ศักดิ์ สุขสมบูรณ์)

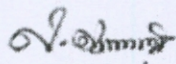
ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรรมการ

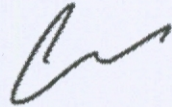
(นางพรพรรณ ไนสุพร)

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายकुมล ศรีสุขวัฒนา)

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายวรฉัตร วิรัชลาภ)

ผู้แทนกรมปศุสัตว์

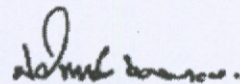
กรรมการ

(นายสุนทร แก้วสว่าง)

ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม

กรรมการ

(นายปราโมทย์ อ่อนละอ)

ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด

กรรมการ

(นายพิชิต วัฒนสมบูรณ์)

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ